

בס"ד, א' (ר"ח) תמוז תשפ"ה
27 ביוני 2025

דף מידע

2904

פרשת "קורח"

אבות ובנים, בנים ואבות / מאתר וורטס

פרשתנו, כשהיא באה לתאר איך קורח לקח את עצמו ואת חבורת "הפגועים והמקופחים" שאיתו, כדי למרוד במשה רבנו, כותבת בתחילתה: **"ויקח קרח בן-יצהר בן-קהת בן-לוי, ודתן ואבירם וכו'".** ושואלים: למה צריכה הייתה התורה דווקא במקום זה לפרט את שמות אביו, סבו, ואבי סבו? האם דווקא זו הסיטואציה המתאימה ללמד על שרשרת הדורות? ומסבירים: באה כאן התורה ללמד, שכשאדם עושה מעשים שליליים, אזיי החיים והתכונות שהורישו לו אבותיו ואבות אבותיו, מתבררים רטרואקטיבית ככאלה שיש בהם את הכוח לגרום לתוצאות שליליות. וכן ההיפך, כשאדם עושה מעשים חיוביים, הוא גם עושה תפארת וכבוד לאבותיו ואבות אבותיו.

ויש לשים לב, שהדברים הנ"ל מדגישים מבט נוסף על המבט הרגיל. לפי המבט הרגיל, כל דור בנים תלוי בדור אבותיו, שמכינים עבורו את נקודת המוצא של החיים. אבל לפי הנ"ל גם ההיפך נכון: **דור האבות גם הוא תלוי בדור הבנים**, כי דור הבנים הוא זה שדרך מעשיו מתברר מה טמון במה שהורישו האבות. לכן לא פחות משדור האבות עושה חסד עם דור הבנים, גם דור הבנים עושה חסד עם דור האבות. ואפשר גם לפשט את עניין האבות והבנים אל החיים בכלל. מצד אחד כל יום מכין את הבסיס ליום שאחריו. מצד שני תמיד יש לזכור, עד כמה המעשים היום חורצים את גורלן של הרבה שעות, אנרגיות, מחשבות וכוחות שהשקיע אדם בהרבה מימיו הקודמים. לזכור עד כמה יש בכוח בחירותיו של אדם היום, לצקת משמעות וחשיבות במה שעשה עד עכשיו, ולגלות את הברכה במה שעמל בשבילו ונטע אותו עד היום הזה.

נר זיכרון

רייצל לייטנר ז"ל - ג' תמוז תשט"ז
חיים הופמן ז"ל - ג' תמוז תשע"ט
אליעזר תאנה ז"ל - ד' תמוז תשע"ז
רבקה זאבל ז"ל - ה' תמוז תש"ס
טרודי שניידר ז"ל - ח' תמוז תשע"ג
יצחק מובסוביץ ז"ל - ח' תמוז תשפ"ג

זמני שבת

19:19	הדלקת נרות שבת
19:39	מנחה וקבלת שבת
20:31	צאת השבת

"עת מלחמה" - ועת תודה?!...! | הרהורי לב

זה קרה לפני שנים רבות...

בשנת י"ד למלכות חזקיהו, עלה סנחריב מלך אשור על ארץ יהודה, כבש מספר ערים והתכונן לעלות ולהילחם בירושלים. סנחריב הגיע עם צבאו למלחמה. כאשר הגיע לעיר נוב, המשקיפה על ירושלים, וראה עד כמה קטנה היא העיר, הניף ידו בזלזול והחליט, לחנות למנוחת לילה ולכבוש את ירושלים למחרת בבוקר. באותו לילה אירע הנס הגדול: "וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא, וַיֵּצֵא מֶלֶאכֶּה ה' וַיַּךְ בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מָאָה שְׁמוֹנִים וְחֲמִשָּׁה אֲלָף, וַיִּשְׁכְּמוּ בִבְקֶר וְהָנָה כָּל־פָּגְרִים מְתִים". מלאך ה' יצא והיכה במחנה האויב. נס זה אירע, ללא כל התערבות אנושית. אין כל ספק ש"מאת ה' היתה זאת". אלא שחזקיהו המלך, שחרד בלילה מהאסון המתרגש עליו, ושמח ביום על מפלתו, לא מצא את הרגע הנכון להודות על הנס. הוא נמנע מביטוי אישי ספונטני למראה המעשים הפלאיים שאירעו בימיו. וחז"ל במדרש נוקב (סנהדרין טז) אומרים שהקב"ה ביקש לעשות את חזקיהו משיח, ואת סנחריב גוג ומגוג, אך מאחר וחזקיהו החמיץ את ההזדמנות להודות על מפלת סנחריב, הוא (וגם אנו) לא נגאלנו. שכן הגאולה מגיעה, למי שמכיר בה ומודה עליה, או כפי שניסח זאת השבוע, אחד מידידי: "חזקיהו לא סתם לא אמר שירה, הוא פשוט חיכה לסטנדרט גבוה יותר – 'שלום אין קץ'. זה שיש 185,000 פגרים מתים עדיין לא אומר שכל הסכנה חלפה, אם יהיו 'רק עוד כמה ניסים קטנים' ו'באמת, באמת יהיה שלום' - אז אפשר יהיה להגיד שירה באמת.... אלא שמי שמחמיץ את השעה, כנראה לא זוכה גם לגאולה..."

זה קרה לפני פחות משבועיים ימים...

בליל יום שישי, ח"י בסיון (13 ביוני) בסמוך לשעה 03:00 לפנות בוקר שעון ישראל, פתח חיל האוויר הישראלי בגל תקיפה רחב היקף נגד יעדים ברחבי איראן. התקיפות התמקדו במתקנים גרעיניים, בסיסים צבאיים ומערכי טילים אסטרטגיים. מדינת ישראל, יצאה למתקפת פתע להשמדת האיום הגרעיני עליה. במשך פחות משבועיים ימים, השמיד חיל האוויר הישראלי במדינת האויב הרחוקה ממנו מעל 2,000 קילומטר... 1,250 מטרות.... 45 בכירים איראנים חוסלו מתוכם 15 מדעני גרעין... במכת הפתיחה חיסלה ישראל 29 קצינים איראניים בדרגת תת אלוף ומעלה... מעל 520 טילים ומעל 1,000 כטב"מים שיצאו משטח האויב במטרה להשמיד להרוג ולאבד – יורטון, בס"ד, על ידי מסוקי קרב ומערכות ההגנה של הישראליות. בזמן שרובנו היינו בבתים או במקלטים – טייסי חיל האוויר הגיבורים, היו בשמיים, מגינים ותוקפים כל איום ששוגר לארץ. בסיומה של המתקפה, סיכם צה"ל ואמר: "השגנו יותר ממה שתכננו, הישגים היסטוריים...". קמנו כלביא והשאגה שלנו הרעידה את טהרן.

עם זאת, לצד השמחה הגדולה ישנו גם כאב עצום. מעל 50 טילים שפגעו בשטח ישראל גרמו ל-29 הרוגים ולמאות פצועים. להבדיל, נגרם נזק כבד לעשרות אתרים, 208 מוסדות חינוך נפגעו, ומאות בתים נהרסו... והלב כואב ודואב... והלב מכיר, שאילו לא יצאנו למלחמה זו, אילו היססנו עוד רגע - יכלה איראן לשגר לעברנו לא טיל רגיל, אלא פצצה גרעינית אחת והתוצאה חלילה יכלה להיות, שבר עצום שהיה קשה להתאושש ממנו.

בקהילות רבות ברחבי הארץ, וגם בקיבוץ הדתי, עסקו ביממה האחרונה בשאלה האם וכיצד להודות על נס ההצלה הגדול. בשבת שעברה, הקראתי במהלך השבת את הדברים הבאים, שכתב איש חינוך, ופורסמו מיד לאחר תחילת המתקפה:

"אני אומר מחר הלל עם ברכה. נראה לי, בלי פלפולים, שכך ראוי. רשימת הישועות שאנחנו מקבלים מהבוקר, כל שעה, היא בלתי נתפסת. מדינה זעירה שתוקפת מדינה אימפריאלית במרחק אלפי קילומטרים, כל צמרת חיל האוויר האיראני שהייתה בחדר אחד וחוסלה, הרמטכ"ל ושר הביטחון האיראני שחוסלו, פעולת הכטבמ"ם ופעולת הקומנדו הלא נתפסת של המוסד, חיל האוויר שלנו

שמשוטט כעת באיראן כאילו זה החצר האחורית שלו, לבנון שהייתה עד לפני שנה האיום הכי גדול ומודיעה כעת בראש חוצות שלא תצטרף למלחמה, סוריה שקרסה והודות לכך חיל האוויר יכול לתדלק ולתמרן בה בלי חשש, רוב מדעני הגרעין הבכירים של איראן שחוסלו היום, השמדת רוב הטילים הבליסטיים שכוונו לעבר מדינת ישראל, הפרוקסי של איראן שקרסו בזה אחר זה, הודעתו של טראמפ מלפני שעה שימשיך לספק עוד ועוד נשק מתקדם לישראל. הקצב מסחרר. הלא כך כבר הייתה במפלגה של איראן פרס הגדולה בימי קדם: "אם מִזְרַע הַיְּהוּדִים מְרַדֵּכִי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לִנְפֹל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נְפֹל תְּפֹל לְפָנָיו".

נכון, זאת עוד לא ישועה שלמה. יש חטופים. אני זוכר את זה. ייתכן ועוד יהיו ימים מאתגרים, ואולי גם קשים מאוד, צריך לזכור גם את זה. ועדיין, אומרים תודה גם על ישועה חלקית. זה הלימוד הפשוט מהשיר המפורסם מההגדה של פסח - "דיינו", שעל כל שלב צריך להודות. אז אני אומר מחר הלל... לתקן את תשועת חזקיהו שלא אמר שירה. ולא רק תודה לשמיים. אלא גם לעם המופלא שלנו שלעתים נראה שהוא בשפל של השפל, ודווקא אז הוא מתנשא כארי. לחיל האוויר שבאמת אין מילים, לכל החיילים שלא ישנים, למילואים שהוקפצו לפנות בוקר, לממשלה שהחליטה והכריעה, למוסד ולמודיעין שעושים את הבלתי ייאמן, לכוחות הביטחון ששומרים בתוך ארצנו, ולכל ישראל שמיטיבים עם זולתם ותורמים ומסייעים איש לרעהו. אני לא מזלזל בעתיד. האתגרים לא הסתיימו. נמשיך לעמוד על המשמר. ועדיין הודיה גדולה על מה שזכו עינינו לראות... " (נתנאל אלינסון, איש חינוך ותנ"ך).

לצד קול זה, למדנו את דבריו של אחד מחשובי פוסקי ההלכה, שכתב לפני שנים, לאחר נס מלחמת ששת הימים, שאת אמירת ההלל וביטוי השמחה על הנס, יש להשאיר 'לשנה אחרת' ולא באותה השנה, בה מוטלים לפנינו חללי המלחמה: "ומה שהוריתי עוד שאם רוצים להודות על נס - ההצלה יכולנו על כך בעת אמירת ההלל ביום ראש חדש הסמוך, כמה נימוקים היו לי על כך:

א. ראשית, בתורה כתיב בה דרכיה דרכי נועם ולא אורח ארעא הוא [=אין ראוי] לעמוד ולומר ההלל בעת שההרגים חללי - המלחמה [מלחמת ששת הימים] מוטלים עוד לפנינו והללו בוכים ומיללים ואיך יעמדו מולם המוני ישראל וישמחו, ומה גם שכל בית ישראל שותפים בצער זה של נפילת הגבורים שמסרו נפשם על קדושת השם והארץ ולמען העם היושב עליה.

ב. ואמרתי שאולי זהו גם אחד מהנימוקים על זה שבנס חנוכה רק "לשנה אחרת קבעום ועשאו ימים טובים בהלל והודאה" (שבת, כא:), והיינו מפני שבאותה שנה עוד היו מתיהם שנפלו במלחמה מוטלים לפניהם והיו אבלים עליהם אבילות - חדשה ולכן לא יכלו עוד לקבוע ימי ההלל והודאה" (הרב אליעזר ולדנברג, ציץ אליעזר, יז).

ימים גדולים ומופלאים עוברים עלינו. ימים של חסד ה' וישועתו על עמו ונחלתו. אלוהי ישראל נתן לנו כוח לעשות חיל, להדביר עמים תחתינו ולאומים תחת רגלינו. עם סיום המלחמה מול איראן, ראוי להודות על הישועות והנפלאות שנחשפו בה, וראוי להודות על הסיעתא דשמיא שנתגלתה מול עינינו בימים אלו ויחד עם זאת, להתפלל על המשך הישועות בעתיד. עם כל ההצלחות המופלאות, אנחנו אומנם כבר בשלב ההלל וההודאה. אבל אנחנו עוד לא בשלב חגיגות הניצחון. "דיינו". יש לזכור את ה' הנותן לנו כוח לעשות חיל ולהיזהר מתחושת התפארות וזיחחות של 'כוחי ועוצם ידי'. יש להמשיך בתפילות לצור ישראל וגואלו שימשיך להיות בעזרנו, ידבר שונאינו תחתינו ויעטרנו בכתר ישועה ובעטרת ניצחון. וגם בעת הזו, לא נשכח את חיילינו המחרפים את נפשם יום יום בעזה, ונתפלל לשלומם ולהצלחתם בשדה הקרב ולשחרור כל החטופים לביתם במהרה.

השבת, לאחר קריאת התורה, מול ארון הקודש הפתוח, נאמר בשלוחות ברוב עם.

'מזמור לתודה' ולאחריו תפילה לשלום 'אחינו הנתונים בצרה ובשבייה'.

"זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ את ישועת א-לוקינו".

שבת פרשת קרח

19:19 - הדלקת נרות

19:39 - מנחה, קבלת שבת.

תפילת הודיה על הנסים

ערבית

'ח"י רגעים' - שיעור תלמוד קהילתי ב'מסכת ברכות' (18 דקות)

8:30 - שחרית, דרשה, מוסף.

'טוב ללמוד' - לימוד קהילתי קצר **ספר מסילת ישרים** בבית הכנסת (17 דקות)

10:40 - תפילת ילדים בבית המדרש

11:10 - 'האיש והאגדה' - קידוש ושיעור לכיתות ד'-ו' בבית הרב מיכאל

13:30 - מנחה

17:45 - קריאת תהלים לנשים - בית המדרש

18:00 - מנחה

18:20 - 'ממתק לשבת' - שיעור של הרב לילדים (גן - ג')

19:45 - שיעור ה'דף היומי'

20:31 - צאת שבת בית הכנסת / שטיבל.

ימי חול

4:49 - זמן טלית ותפילין | 5:34 - הנץ החמה | 9:08 - סוף זמן ק"ש

6:00 - שחרית

8:00 - שחרית

18:30 - מנחה (שקיעה בשעה 19:47)

20:15 - ערבית

19:40 - מנחה וערבית - בשטיבל (יש לשוב ולומר ק"ש לאחר צאת הכוכבים ב-20:09)

20:45 - שיעור 'הדף היומי'

בסיום כל תפילה נאמר
פרק תהלים (ק"ל) "נומעמקים קראתך"
ותחינת "אחינו כל בית ישראל"

שבוע טוב ומבורך - ועדת בית הכנסת

בית דורות

ביום שלישי, ה' תמוז (1/7), ניפגש בבית דורות בשעה 10:30 לשיחה עם דינה זלוטניק. בנושא "הורות מודעת".

יפה - צוות בית דורות.

מועדת 60 + חיבור רב דורי

בשבועיים האחרונים חווינו משהו בהחלט ייחודי, וכעת לאט לאט ננוע חזרה אל עבר המציאות המוכרת לנו. במהלך הקיץ נקיים בעז"ה שלשה אירועים:

שרים בקיץ - השלב הראשון יהיה להיפגש לשעה וחצי קסומות, בהם נזכר ביופי ובתקווה של ימי חסד וחוכמה. נארח את היוצרת צופיה גלבע, נשמע על פיסות היסטוריה נעלמות, נעמיק בטקס ובמוזיקה בליווי נגינה בביצועים מיוחדים, נשיר ונרים את הרוח.

סדנת בינה מלאכותית - אז למרות שכבר תאמנו תאריך, המלחמה לא אפשרה לנו לקיים את הסדנה המתוכננת. ובכל זאת - לעיתים אנו שואלים את עצמנו - האם אנחנו חיים במציאות או שפשוט הכל סינטי? נוצר ע"י ישויות ממוחשבות? האם הסרטון שאנו רואים הוא אמיתי? האם אנחנו יכולים לייצר דבק שכזה בעצמנו? האם אנחנו מזהים את הקול בצד השני של הטלפון או שזו הונאה? האם נוכל לייצר הונאה שכזו בעצמנו? אז הגיע הזמן לעלות כיתה, אין צורך בידע מקדים כלשהו. **בקרוב נפגש לסדנת בינה מלאכותית** (או כמו שקוראים לזה היום AI), יש משהו מיוחד שתרצו ללמוד? עדכנו אותי. מבטיח שיהיה מעניין. האם יהיה משהו מיוחד לאכול באותו ערב? בהחלט.

התימניאדה מתקרבת - והיא תהיה אחד האירועים שלנו לסיום הקיץ. גם מזג האוויר של האירוע יתאים לארץ המקור.

אז תאריכים מדויקים יפורסמו בהמשך, וכרגיל - אם יש משהו שתרצו שיקרה ובאופן כללי, אתם מוזמנים לדבר איתי בכל דרכי ההתקשרות האפשריים (אימייל, טלפון, ווטאספ, קפה, שיחת שביל, יונת דואר, וכו' וכו').

שבת שלום, אורן.

התרעת דליפת מים

כאשר מקבלים התרעה של דליפת מים כדאי להתייחס.

בשנים שיש מוני מים בקיבוץ לא היה מקרה שהיתה התרעת דליפה שלא הייתה אמיתית. יחד עם זה יש מצבים שיש דליפה והמערכת לא שולחת התרעה. לכן אני מזכיר שכל אחד יכול לעקוב באופן מקוון על צריכת המים והחשמל בביתו.

המונה מים ייתן התרעה כאשר יש זרימת מים מעל 10 ליטר לשעה באופן רצוף של 24 שעות. קורה שיש דליפות של פחות, ולא תקבלו התרעה. היו גם מקרים שהיתה דליפה של יותר וטוענים שלא קיבלו התרעה. לכן כדאי להיכנס למערכת ולבדוק את היומן קריאות מידי פעם. גם צריכה של 9 ליטר לשעה יוצא לא מעט מים וכסף במצטבר. מי שעדיין לא פתח חשבון במערכת מוזמן ליצור איתי קשר.

מים - כמות מוכרת - למשפחה שנולדה ילד/ה - כדי להוסיף למספר הנפשות במערכת המים, צריך למסור לי העתק של הנספח של תעודת הזהות של אחד ההורים בו מצוין הילדים ומגורים בשלוחות.

דן גולדנברג.

מהמרפאה

שעות פתיחת המרפאה בשבוע של - 1-4.7 - 29-30.6

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת אחות	בדיקות דם	
	8:00-9:00		10:00-12:30 14:30-15:30	7:30-8:10	א'
	8:00-9:00	11:30-14:00	10:00-15:00	7:00-8:10	ב'
7:30-11:30 (בתאום עם אורה)			13:30-15:30		ג'
		13:30-16:00	10:00-12:30 13:30-17:00	7:30-8:10	ד'
	8:00-9:00		8:30-12:30	7:00-8:10	ה'
	8:00-9:00	8:30-10:30	8:30-12:30		ו'

שבת שלום - חגית ו.

מכינת העמק/שלוחות

דברים שתמיר כתב לחניכים

הי חניכים יקרים, סיטואציה מעט משונה לכתוב בה, עם זאת, לפעמים הסיטואציה מספרת את הסיפור שלנו טוב יותר מכל דבר אחר...

אז אני כאן במילואים, בשערי העיר עזה... ולא איתכם לצערי בסדרת החובק ובסיום השנה של המכינה...

למען האמת, כל השנה חפרנו ואמרנו - הנני. ובכן, אני הקטן מנסה במעט שלי לתת דוגמה אישית ולומר - הנני.

כאן, במלחמת הקיום הזו שנכפתה עלינו, אנו אומרים הנני.

אני חושב על העצים הללו שאתם רואים ברחבי הקיבוץ במקום בו העברתם את השנה המדהימה הזו. ורוצה לומר לכם - התבוננו טוב על העצים הללו, מתוך מה הם מצליחים להצמיח ענפים, עלים, ופרחים? מתוך מה נובע היופי הזה? העוצמה?

תמיד ידעתי את התשובה לשאלה הפשוטה כל-כך הזו, אבל אחרי חווית המלחמה, כאן, בנגב המערבי, בחבל הארץ היפיפה הזה, אני יכול לומר - מתוך השורשים. אין העץ יכול לעמוד בפני עצמו, מה שמחזיק אותו, מזין אותו, ומשם מתחיל הכל - שורשים. את העצים הללו שתלו ניצולים מאוד, ביניהם סבי וסבתי, ומטרתם הייתה - להכות שורש, וכשם הקיבוץ: לייצר שלוחות למשפחותיהם שנגדעו בשואה האיומה.

במהלך המילואים אני פוגש רבים וטובים מבוגרי המכינה, הם איתי, כתף אל כתף, לוחמות, לוחמים, מפקדות ומפקדים.

מה הייתה החוויה שלכם מהמכינה? אני שואל, ולכולם אותה התשובה - התחברתי. התחברתי למשהו גדול ממני.

אנו, כעם, לא יכולים לעמוד בפני עצמנו, איננו גידולי מים, גידול כזה שכל רוח קלה מעיפה אותו. אנו חייבים להיות נטועים עמוק בשורש אדמתנו הכאובה, המדממת, היפה, המרגשת והמדהימה ששמה - מדינת ישראל.

אני מקווה שפיתחתם שורשים עמוקים בשנה הזו, מאחל לכם המון הצלחה בהמשך הדרך, בואו לבקר במכינה כבוגרים, וזכרו - המכינה לא נגמרת בסוף השנה היא רק מתחילה.

אוהב המון - תמיר.

דברים שכתבה אבישג גלעד לסיום המכינה

ערב טוב הורים יקרים, מדריכים וכמובן חניכים.

בשבוע שעבר שאלתי את תמיר איזה מחזור אתם? הוא ענה מחזור י"ט של המכינה באופן כללי. עניתי לו אתם לא המכינה באופן כללי, אתם המכינה בשלוחות ולכן החלטתי שאתם מחזור ב'. חוץ מזה שזה מתאים לי למה רציתי לומר....

אז.... מחזור ב'....

האות ב' היא האות שפותחת את התורה "בראשית ברא....". יש מדרש שמספר שכל האותיות באו לפני הקב"ה וביקשו להיות האות הראשונה בתורה. כל אחת באה לפניו וטענה מדוע לה מגיע והקב"ה טען בחזרה מדוע לא מגיע לה. למשל: האות ש' באה לפניו ואמרה אני ש' של שלום, שלווה, שקט, לכן אני ראויה, אך הקב"ה פסל אותה כי אחת מאותיות המיקה שקר.

כך עברו לפניו כולן עד שבאה האות ב' ואמרה בי מתחילים כל השבחים שלך הרי כל ברכה מתחילה ב' "ברוך אתה ה'...", ולכן ראוי שתפתח בי. הקב"ה הסכים ופתח בה את התורה.

מחזור ב' אנחנו קהילת שלוחות התברכנו בכך.

באירועים שהרמתם או לקחתם חלק פעיל, בהתנדבות עם משפחות המגויסים או המבוגרים, בטקסים, בהיכרות עם הנוער וכמובן החיבור למשפחות מאמצות במגוון גילאים. אולי אתם המחזור השני, אך כפי שכולנו מכירים מתוכניות הריאליטי, תמיד זוכרים את המקום השני. תודה לכם על שנה משמעותית לנו כקהילה. מאמינה כי בשנה זו כל אחד ואחת מכם גילה עוד יותר את מעלותיו וכוחותיו שישמשו אתכם בדרך החדשה שאליה אתם הולכים.

הורים יקרים, אני אהיה במעמד שלכם עוד שבוע ויודעת עד כמה המעמד מרגש עם קצת לחלוחית בקצה העין (הילדים צוחקים עלינו ולא מבינים על מה, אבל זה מה יש, שיתמודדו).

מתרגשת ביחד איתכם ומזמינה אתכם ביחד איתי לברך אותם בברכה הכי מתבקשת שיש:

"יברכך ה' וישמרך"

"יאר ה' פניו אליך ויחנך"

"ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום". **בהצלחה!**

סיכום שנה מכינת העמק/שלוחות

בשעה טובה ומוצלחת הסתיימה לה שנת המכינה, השנה הזו מסתיימת בנסיבות משונות כמו הסיפור של כולנו כאן, אך עם הרבה סיפוק וגאווה!

למעשה מאז שהחלה המערכה עם איראן התוכניות השתנו והחניכים יצאו מיד הביתה, לאחר מכן הם חזרו אך ורק לטובת התנדבות ופרידה. טקס הסיום עם ההורים כמובן לא קרה בגלל הוראות פיקוד העורף, ובכל זה גם אני כבר כמעט חודש במילואים ולצערי לא יכולתי כמעט להיות נוכח בסיום השנה. ועדיין - סיום השנה מרגש מאוד, ואספר סיפור קטן שאולי מסמל את השנה כולה: אחת ההתנדבויות שעשו החניכים הייתה לנקות מקלטים בבית שאן. לאחר מתקפת הכטב"ם שפגע בדירה בבית שאן שמענו סיפור מדהים - אחד המקלטים שניקו החניכים שימש את התושבים באותו מתקפה ולמעשה הציל את חייהם, מי יודע מה היה קורה אילולא ההתנדבות הזו! הסיפור מסמל בעינינו את החיבור למקום ולמשימה! החניכים גם נפרדו מהמשפחות המאמצות בשמחה ובעצב על סיום התקופה. אנחנו מסכמים את השנה הזו כמוצלחת מאוד בעיקר בהיבט של הקשר מול הקהילה, ומאחלים להמשך תקופות יפות כאלה ובעזרת ה' שגרתיות עד כמה שניתן...

אני רוצה לומר תודה לכל מי שתמך במכינה בשנה הזו ובכלל - לאבישג גלעד, המקשרת בין המכינה לקיבוץ, על יחס חם ומקבל. לחברי צוות ההיגוי - ערן ליס, נילי חייקין ורותם שכטר, שתמיד שם כדי לסייע ולתת עצה טובה, ולדודו מנהל הקהילה על העזרה, ובכלל לכל אנשי שלוחות היקרים שמקבלים את המכינה באהבה וחום, החניכים מספרים שהם נקשרו למקום והוא בשבילם בית שני, וזה אומר הכל. מתנצל אם שכחתי מישהו - התודות לכולם!

אני מוסיף כאן את הדברים שכתבתי לחניכים לסיום השנה, את הדברים שכתבה אבישג גלעד לסיום הסיום ולהורים (הדברים כתבו כשעוד חשבנו שההורים יגיעו, מה שלצערנו כמובן לא קרה..),

ואת דבריה של הדס סעאת בשם המשפחות המאמצות.

בתפילה לשלום חיילנו ולהשבת החטופים במהרה בימינו - תמיר.

תודה למכינת העמק

דברים שכתבה הדס סעאת בשם קהילת שלוחות

בוגרי ובוגרות מכינת העמק היקרים והיקרות,

עם סיום פרק חשוב ומשמעותי במסע שלכם - רצינו להגיד לכם מילה פשוטה, אבל עמוקה: תודה. תודה שבחרתם להיות חלק מקהילה שבונה לא רק עתיד אישי, אלא בעזרתכם גם חברה טובה יותר.

במהלך השנה הפגנתם בגרות, כבוד, סקרנות וערבות הדדית - כלים שילוו אתכם גם בהמשך הדרך, בצבא ובחיים בכלל.

זכינו לראות איך כל אחד ואחת מכם צומח, מתעצב, תורם, מקבל, שואל וגדל. המשיכו ללכת בדרך שלכם בראש מורם ובלב פתוח.

אנחנו גאים בכם מאוד - וכבר מתגעגעים. קהילת שלוחות.

עם כלביא - צח"י

בסוף השבוע שעבר חווינו אזעקות שתפסו את חלקנו בברית השחייה ולמחרת בבית הכנסת. לשמחתנו הציבור נשמע להנחיות והאירועים עברו בשלום.

בתחילת השבוע, עם התקיפה של האמריקאים באיראן, חזרו אלינו ההנחיות המחמירות ונאלצנו לבטל תוכניות ושירותים.

ביום שלישי בערב, עם כניסת הפסקת האש, הינחה פיקוד העורף לחזור לשגרה.

וגם אנחנו התחלנו "לקפל" את האירוע - לפנות מרחבים מוגנים לאסוף ציוד, לטפל במקלטים ולהחזיר את השירותים והמערכות לתפקוד מלא.

עם זאת, לא סיימנו את המלאכה - אנו נדרשים לסיכומים ולהפקת לקחים כהכנה לסבבים הבאים (ח"). בשל אינטנסיביות האירועים נתחיל בכך בשבוע הקרוב ונעדכן בממצאים ובהחלטות.

במהלך השבועיים האחרונים הצלחנו לשפר במקצת את המקלטים ולהביא אותם לרמה מסוימת, בשבועות הקרובים נמשיך בהתקנת המזגנים וחיבור חלק מהמקלטים לרשת האינטרנט.

חשוב לנו לא להזניח את המקלטים ולשמר את מצבם. נשמח מאוד לעזרתכם בעניין, אנו מבקשים לפנות מהמקלטים ציוד אישי ולדאוג שלא יישאר בהם אוכל. ובמידה ונעשה שימוש במקלט נא לדאוג להשאיר אותו נקי ומסודר לטובת כולנו.

בשבועיים האחרונים פגשנו קהילה חזקה, מאוחדת, יוזמת ונשמעת להנחיות. הדבר נותן כוח וחוסן ואנו גאות להשתייך לקהילת שלוחות - קהילה של גיבורות וגיבורי על.

תודה לכל צח"י שלוחות - המצומצם והרחב - שנושא איתנו במשימה במסירות ואהבה:

- לרכזי השכונות - על הדאגה והסבלנות לממלאי התפקידים על הגמישות החשיבה והעשייה.
- למגויסי שלוחות ולכיתת הכוננות על שמירה על הביטחון.
- לקיץ בקיבוץ, שתרום מצידו לרווחת השהות במקלטים וההפגה.
- לנוער האלוף שלנו, שנרתם לכל משימה שרק נדרש.
- לורד כהן, בטי פרלשטיין וציפי וקסמן שנרתמו יחד לתת מענה לילדי בי"ס.
- לשושנה סטולפנר - על נתינת מענה מותאם לכל פניה שהגיעה אליה מקרב החברים המבוגרים.
- למועצה האזורית שליוותה, הינחתה ודייקה אותנו, שמרה על קשר רציף עם כלל התושבים והייתה קשובה לכל בקשה.
- ולכל מי שתמך/עזר/סייע, אמר מילה טובה, שלח הודעה ונשמע להנחיות.

בתפילה לשיקום ונחמה לכל המשפחות שאיבדו את יקיריהם במלחמה ולאלו שאיבדו את ביתם. בתפילה לשובם של החטופים ולשלום כוחות הביטחון.

"עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ונאמר אמן"

מוזמנים.ות לפנות אלינו - שבת שלום - שרה ורותם בשם צח"י שלוחות.

משולחנו של מנהל הקהילה

ביטחון - בעתות משבר, נדרש תפעול אינטנסיבי ושימוש תדיר במקלטים - בהתאם להנחיות הביטחוניות. תחזוקת המקלטים לאורך השנים נעשית תמיד במסגרת האיזון שבין מגבלות התקציב לבין הצרכים הביטחוניים המשתנים. עם פרוץ הלחימה, על אף האתגרים הכלכליים, בחרנו להשקיע ולשדרג מספר מקלטים - מתוך מחויבות לשלומכם ולביטחונכם.

- בכל המקלטים נבדקו ותוקנו תקלות התאורה, הוסדרו דרכי גישה, וצמחייה נגזמה.
 - נקנו מאווררים וחולקו במקלטים השונים.
 - מקלט בית רוסים - הותקן מזגן חדש ובנוסף הותקן סיב אופטי לתקשורת ואינטרנט.
 - מקלט בית הכנסת - הותקן מזגן חדש.
 - מקלט נופש כפרי - הותקן מזגן חדש.
 - מקלט קשר - הותקן מזגן חדש, ובנוסף הותקן סיב אופטי לתקשורת ואינטרנט.
- זו הזדמנות טובה להוקיר תודה לאבי בוכהלטר, על המאמץ, וההירתמות המהירה לפתור כל צורך בנושא החשמל במקלטים במהירות, וביעילות.

תודה על תרומה משמעותית - לרווחת ולביטחון הקהילה - התקנת המזגנים התאפשרה בזכות תרומה נוספת של קהילת ה"שטיבל" מ - Philadelphia, התומכת בשלוחות בעקביות מאז תחילת הלחימה - ותרמו רחפן לכיתת הכוננות. תודה גדולה לקני גולדמן על יוזמת הקשר והובלת התרומה - שתרמה לחיזוק תחושת הרווחה והביטחון של כולנו.

החינוך החברתי - היערכות לחודשי הקיץ - המציאות הביטחונית המורכבת שהיינו שרויים בה יצרה אתגר נוסף לקראת חודשי הקיץ. לצד שינויים בצוות - ובהם חילופי מנהל החינוך והצורך בהתייבבות מחודשת של אנשי הצוות - אנו מתמודדים עם קושי ממשי בתכנון וביישום פעילויות חינוכיות וקהילתיות במתכונת הרצויה.

ובכל זאת, חרף כל האתגרים, הצליחה המערכת לשמור על רציפות תפקודית והמשיכה לקיים פעילויות מותאמות, תוך הקפדה על הנחיות פיקוד העורף. כעת אנו בעיצומו של תהליך התאמה מחודש של פעילויות הקיץ, בהתאם להרכב הצוותים הקיים, בתקווה להשלים את החוסרים ולספק לילדי וילדות הקהילה קיץ בטוח, מהנה ומשמעותי.

נוי - הנוף הקיבוצי משתנה ומתחדש מדי יום - בזכות עבודתו המסורה של צוות הנוי, שמוביל שיפור מתמשך בכל פינה: ניקיון, סדר והכנה לקיץ. אך כדי שנוכל להמשיך בתנופה, נדרשת גם התגייסותכם.

לצערנו, נסיעה על הדשאים בכלי רכב פוגעת במערכות ההשקיה, גורמת לנזקים מיותרים ומובילה להוצאות תקציביות בלתי צפויות - על חשבון רכישות ותחזוקה חיונית אחרת. אני פונה אליכם בבקשה לתשומת לב מיוחדת: הימנעו מנסיעה על המדשאות ופיזור ציוד אישי - שמירה על השטחים הציבוריים היא משימה משותפת לכולנו.

ולסיכום - תודה גדולה לצוותי הצח"י שפועלים בימים מורכבים אלו במסירות ובשקט הראוי להערכה, למען ביטחונם ושלומם של חברי הקהילה. עבודתכם הרציפה, ההתמדה בהקפדה על ההנחיות והיכולת להמשיך ולאפשר שגרה - גם במציאות מתוחה - מחזקים את כולנו. עם החזרה לשגרה, כולנו תקווה לימים שקטים, מאחדים, מלאי משמעות ועשייה.

שבת שלום - דודו.

שבת - שלום
חודש - טוב

התנועה ואנחנו | להודות ולהלל

בעת כתיבת שורות אלה המציאות של כולנו עשויה להשתנות בכל רגע, ומה שרלוונטי לעכשיו, יכול להיכנס לדפי ההיסטוריה בעוד כשעה. יחד עם זאת, כחלק מהשרשרת של דורות לפנינו ודורות אחרינו, את הלולאה הזו שבה אנחנו חיים כיום, חובה עלינו לזכור ולספר בה, הן בשל האתגרים שיכולנו להם והן בשל גילויי השכינה שחזינו בהם בשלל מופעים. ונפתח בהתגייסות המרשימה של מוסדות התנועה בתוך כל עם ישראל:

מכינת יונתן - יצאה להתנדב בקיבוצים סעד ועלומים בליווי ילדים, בהקלה על משפחות מגויסות, בסיוע לקשישים ובניקוי מקלטים וזמינות לכל משימה.

מכינת צהלי על שלוחותיה בקבוצת יבנה ובעין צורים - קיימה פעילות חינוכית עם ילדים, תמיכה במשפחות מגויסות, ביקורי בית, הכנת ארוחות מושקות, ליווי לקשישים ומשפחות עם צרכים מיוחדים. בנות **מדרשת עין הנציב** - יצרו מרחבים של תורה מוגנת: מקום לנשום, לשוחח, ללמוד, לראות ולהירגע - גם לחניכות וגם לצוות. מרחב של שיח ומשמעות בשיא הסערה. חניכי **מכינת רוח השדה** - יוצאים מדי שבוע להתנדבויות מגוונות, ובשבועות האחרונים עסקו בניקוי מקלטים ציבוריים ברחבי ערים - מקומות שהוזנחו והפכו ללא ראויים לשימוש. בפעולה פשוטה אך עמוקה, הם הופכים אותם שוב ל"עיר מקלט".

במרכז יעקב הרצוג - התארגנו מהר מאוד למשימות שעת חירום כי "כשהלב אינו שקט והבית לא תמיד בטוח - השליחות מתבהרת". המרכז הפך לבית עבור עשרות מפונים - משפחות עם ילדים, קשישים ואנשים עם צרכים מיוחדים שנאלצו לעזוב את ביתם. הם מצאו כאן לא רק מיטה וארוחה חמה - אלא לב פתוח, חיבוק אנושי, ומשמעות. האירוח התאפשר בזכות צוות מסור, קהילת עין צורים המאירה פנים, ותמיכתה של קהילת המרכז כולה.

במקביל, פתחו במרכז הרצוג בית מדרש ווירטואלי "רוח.תקווה" - שמהווה מרחב נשמת לעורף הישראלי. מיטב המרצים והמרצות, אנשי הרוח והחינוך, מגיעים מדי ערב בזום ומביאים עמם עומק, חוסן, אמונה ותקווה. כבר בשבוע הראשון הצטרפו למעלה מ-350 משתתפים - ואתם מוזמנים בהחלט להצטרף גם. "בזכות השותפות שלכם - אנחנו מצליחים לעשות טוב".

פעילי התנועה אף הם עמלים על תמיכה וחיבור של נושאי התפקידים השונים בכל הנדרש. אגף קהילה, אגף כלכלה, אגף חינוך, מוסדות הרוח, המכינות והמדרשות - כולם פועלים מתוך תחושת שליחות עמוקה לחזק, לתמוך ולסייע.

התגייסות כוללת למצוקות המרחב הכפרי - ניצן אבירן, מנהל אגף כלכלה מדווח על האתגרים של המרחב הכפרי שהם נחלת כלל משקי התנועה - הפגיעה בשיא עונת הקטיף (אבוקדו, מנגו), הצורך הדחוף במיגונויות לחקלאות, השיבושים בגיוס עובדים זרים ובשיווק התוצרת והנזקים העקיפים והלוגיסטיים עקב מצב החירום. למרות האתגר - אגף כלכלה פועל בתיאום עם התאחדות חקלאי ישראל ומשרדי הממשלה כדי לתת מענה מהיר - החל מהארכת אשורות לעובדים ועד נוהל מיגון חירום לרפתות ולולים.

מרחב בטוח - אפרת שלומי, מנהלת מחלקת החינוך בתנועה נמצאת בקשר ישיר עם מנהלי החינוך בקיבוצים על מנת לסייע ככל שנדרש. המנהלים נפגשו השבוע בזום תחת הכותרת "מרחב בטוח", והעלו שאלות, סוגיות ואף תובנות וכלים מעשיים להתמודדות חינוכית עם מצבי חירום. לשלל השאלות - איך משמרים תחושת ביטחון רגשי לילדים ולצוותים? כיצד יוצרים שגרה גם מתוך אי-ודאות? מהי האחריות הקהילתית בחיזוק מערכת החינוך המקומית? ניתנו הצעות מעשיות מהמשתתפים ואין ספק שהמפגש היווה מרחב תומך, מאפשר ומקצועי - מתוך הכרה בכך שגם במצבי קיצון, החינוך נותר עוגן של יציבות, משמעות וחוסן. מחלקת חינוך תמשיך ללוות את אנשי ונשות החינוך, להציע כלים, הכשרות וליווי - בהתאם לצרכים העולים מן השטח.

לא נשכח לרגע את המחיר הכבד מאוד שגבתה ועדיין גובה מאיתנו המלחמה הזו מול אירן והמערכה הנמשכת בעזה, לא נשכח את הפצועים, הנופלים והחטופים שלנו, ואת משפחותיהם, ובה בעת נעצור רגע להודות ולהלל על כל הניסים הגלויים שהתרחשו כאן בשבוע האחרון!

שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה.